

VEGETASJONSKART FJERGEN 1:10 000

Meråker, Nord-Trøndelag

Utarbeidet av Kari Merete Andersen, Universitetet i Trondheim, Museet, Botanisk avdeling, Trondheim 1985

Feltarbeidet utført i 1984 av Kari Merete Andersen, Arvid Lillethun, Tor Øystein Olsen

Teknisk framstilling: UNIT, Museet, Botanisk avd. Ansvarlig Kari Sivertsen

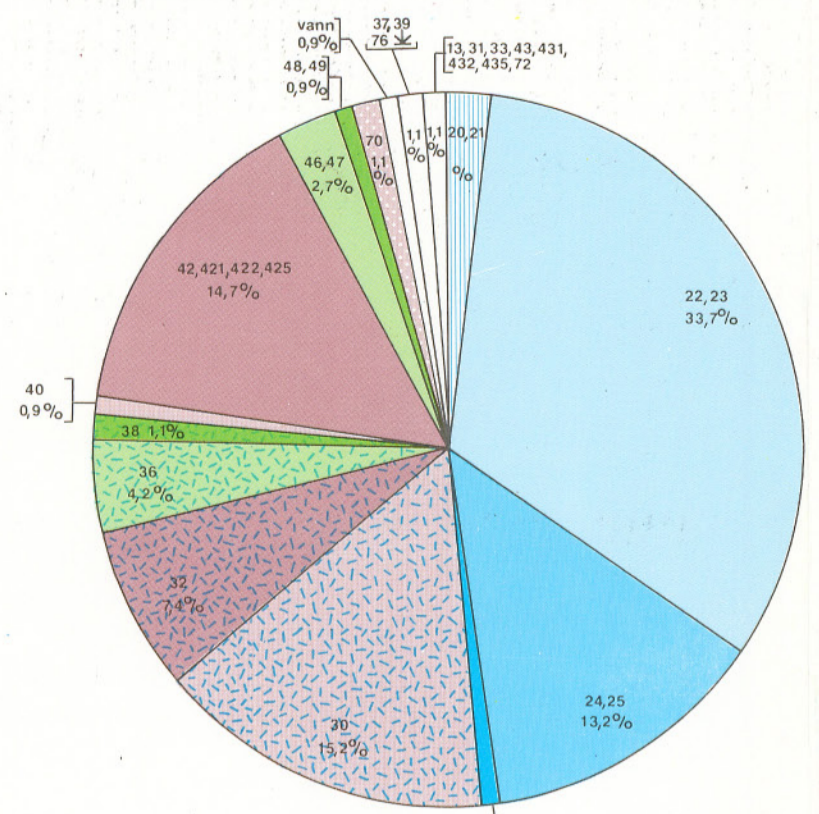
Oppdragsgiver: Nord-Trøndelag Elektrisitetsverk

Målestokk 1:10 000 Ekvivalens 10 m Kartgrunnlag Økologisk kartverk, kartblad CX 127, CX 128-3,4, CV 127-1,2; CV 128-3,4

UTM-sone 32 V og 33 V, 100 km-rute PR og UL

PROSENTVIS FORDELING AV VEGETASJONSENHETENE INNEN DET KARTLAGTE OMRÅDET-14 km²

VEGETASJONSTYPENE (Vegetation types)

SUMPVEGETASJON (Swamps)

13. FATTIG HØGSTARSUM (Poor tall sedge swam). Artsfattig vegetasjon dominert av grove starrarter. Høgstarrusup i elver og vatn har ofte bare elvevetter eller flasketarr. Sump i myr med høg grunnvannstand har i tillegg trådstarr, myrhatt og buskblod. Bunnsjiktet mangler, eller spredde moser finnes.

MYR (Mires)

20. ÅPEN NEDBØRSMYR (Open bog). 21. SKOG/KRATTBEVOKST NEDBØRSMYR (Wooded or scrub-covered bog). Mineralnærings tilførsel bare med nedbøren, og myra blir dermed svært næringsfattig. Få arter finnes; lyngarter, torvull og biggskjegg er typiske. Torvmose, siltvortmose og divergtorvmose danner det kraftige bunnsjiktet i matte, gråvorte og lav på tuene. Jordsonnet er dypt torv. Et glissent tresjikt av furu kan finnes samt busker av furu og bjerk.

22. ÅPEN FATTIGMYR (Open poor fen). 23. SKOG/KRATTBEVOKST FATTIGMYR (Wooded or scrub-covered poor fen). Tilførsel næring via jordvannet. I tillegg til artene fra nedbørsmyra finnes dusksull, starrarter, blåtopp og rone. I tillegg til artene fra vortetorvmose og siltvortmose dominerer bjerk og furu. Jordsonnet er torv av varierende tykkelse. I området er det svært vanlig med intermedie drøe gjennom fattigmyrene.

24. ÅPEN INTERMEDIERMYR (Open intermediate fen). 25. SKOG/KRATTBEVOKST INTERMEDIERMYR (Wooded or scrub-covered intermediate fen). Næringsforholdene er noe bedre på intermedie myrer enn på fattigmyr. Dermed kommer mer næringskrevende arter inn, f.eks. myrhatt, myrhatt, biggskjegg og divergtorvmose, bidmose og vortetorvmose er vanligst i bunnen. Et eventuelt busk- og tresjikt dannes av bjerk og gran. Jordsonnet er torv av varierende tykkelse.

26. ÅPEN RIKMYR (Open rich fen). 27. SKOG/KRATTBEVOKST RIKMYR (Wooded or scrub-covered rich fen). Torv tilføres kalkrikt jordvann, og krautfulle planter vokser her. Brønn, engmyrland, svartopp, storveiblad og fjellrisjerne er eksempler. Artsantallet er høgt. Bunnsjiktet domineres av brunmose, torvmose og det lite av. Bjerk danner tresjikt, blant finnes gran og furu. Bunnsjiktet av splivier og småbjerk.

FUKTSKOGER (Damp forests)

30. RØSSLYNG-FUKTFURUSKOG (Damp oligotrophic pine forest). 31. RØSSLYNG-FUKTBJØRRESKOG (Damp oligotrophic birch forest). Glissent skog dominert av furu eller bjerk. Spredt kratt av gran som spres vegetativt. Røsslyng dominerer fellsjiktet sammen med andre lyngarter, mølle, blåtopp, torvull og starrarter er vanlig. I bunnen er det dominerende av husmose og torvmose. Koller med vegetasjon som enhet 40 og med grunnfjell jordsonn ligger spredt. Bergrøp kan ses i dagen. Der jordsonnet er dyptere er det dannet et tykt torvlag humuslag. Her er næringsfattige forhold, omtrent som på de tressatte fattigmyrene.

32. BLÅBÆR-FUKTGRANSKOG (Damp spruce forest with Vaccinium myrtillus). 33. BLÅBÆR-FUKTBJØRRESKOG (Damp birch forest with Vaccinium myrtillus). Gran eller bjerk er dominant i tresjiktet. Fellsjiktet domineres av blåbær, mye er det også av andre lyngarter. Myr og starr samt felt dominerer av torvmose i bunnen viser de fuktige forholda. Bunnsjiktet har ellers mest husmose. Jordprofilen har et torvlag øverst. Vegetasjonen finnes på dårlig drenerte lokaliteter.

36. LÅGURT-FUKTGRANSKOG (Damp spruce forest with low herbs). 37. LÅGURT-FUKTBJØRRESKOG (Damp birch forest with low herbs). Gran eller bjerk er dominerende treslag. Tette kratt av splivier eller bjerk finnes. I fellsjiktet dominerer ofte skogkranebær, vanligvis er mjørdurt, skogkranebær, fjellstille og selvbunke. Artsantallet er høgt. Torvmose dominerer bunnen, ofte språttorvmose. Engkranemose og etasjose er vanlig. Jordsonnet er forholdsvis tykt og næringsrikt, torvaktig.

38. RIK FUKTGRANSKOG (Damp eutrophic spruce forest). 39. RIK FUKTBJØRRESKOG (Damp eutrophic birch forest). Gran eller bjerk er dominant i tresjiktet, litt furu forekommer. Spredte busker finnes, mest selvbunke. Fellsjiktet har mange krautfulle arter og fuktarter, og et svært frodig bunnsjikt kan dermed være utviklet. Fagelmose, etasjose og torvmose vokser her. Finnes i områder med næringsrikt, høgt grunnvann, torvaktig jord.

FASTMARKSKOGER (Forests on mineral soils)

40. LAV/LYNGRIK FURUSKOG (Pine forest with lichens and dwarf scrubs). Glissent skog der furu er dominerende treslag. I fellsjiktet er det hovedsakelig lyngarter, med røsslyng som den dominerende. Artsantallet er lågt. I bunnen er det mest gråmose og furumose, samt reinlav. Finnes på buskrik eller grunnfjellmark. Berg i dagen ses ofte.

42. BLÅBÆR/BREGNEGRANSKOG (Spruce forest with Vaccinium myrtillus and lowgrowing ferns). 43. BLÅBÆR/BREGNEBJØRRESKOG (Birch forest with Vaccinium myrtillus and lowgrowing ferns). Fellsjiktet er artfattig eller bjerk dominerer i tresjiktet, furu og rogn finnes spredt. Bunnsjiktet av de samme artene kan finnes. Fellsjiktet domineres av blåbær og/eller fugletilig i bunnen er det mest etasjose og furumose. Jordsonnet har velutvikla podsolprofil.

421. BLÅBÆR-GRANSKOG. 431. BLÅBÆR-BJØRRESKOG. Under typer tydelig dominert av blåbær og dess skrubbar i fellsjiktet. 422. SMÅBREGNE-GRANSKOG. 432. SMÅBREGNE-BJØRRESKOG. Under typer tydelig dominert av småbregner, fugletilig, sauetilig og hengeving. 425. STORBREGNE-GRANSKOG. 435. STORBREGNE-BJØRRESKOG. Under typer dominert av skogbunke eller fjellbunke. Oftest mer rogn i tresjiktet og vier i fellsjiktet enn i de andre under typer.

46. LÅGURTGRANSKOG (Spruce forest with low herbs). 47. LÅGURTBJØRRESKOG (Birch forest with low herbs). Gran eller bjerk dominerer tresjiktet, furu og rogn finnes spredt (gror ved Tevia). Et busksjikt av de samme artene forekommer. Fellsjiktet er artfattig. Grå og urter dominerer, lyngarter er vanlig. Også i bunnen er det mange arter, etasjose, engkranemose og kystkranemose er det vanligste. Jordsonnet har gjerne en mellomform mellom brunjord- og podsolprofil.

48. HØGSTAIDGRANSKOG (Spruce forest with tall herbs). 49. HØGSTAIDBJØRRESKOG (Birch forest with tall herbs). Gran eller bjerk er dominerende i tresjiktet, rogn er også vanlig. Skogen er åpen. Et glissent busksjikt av de samme artene kan finnes. Fellsjiktet er artfattig og frodig, med høge urter og gras. Også i bunnen kan mange arter finnes, men bunnsjiktet varierer i utvikling, avhengig av hvor tett fellsjiktet er. Jordsonnet har brunjordprofil, varierende i tykkelse.

FUKTHEI OG FUKTENG (Damp heaths and meadows)

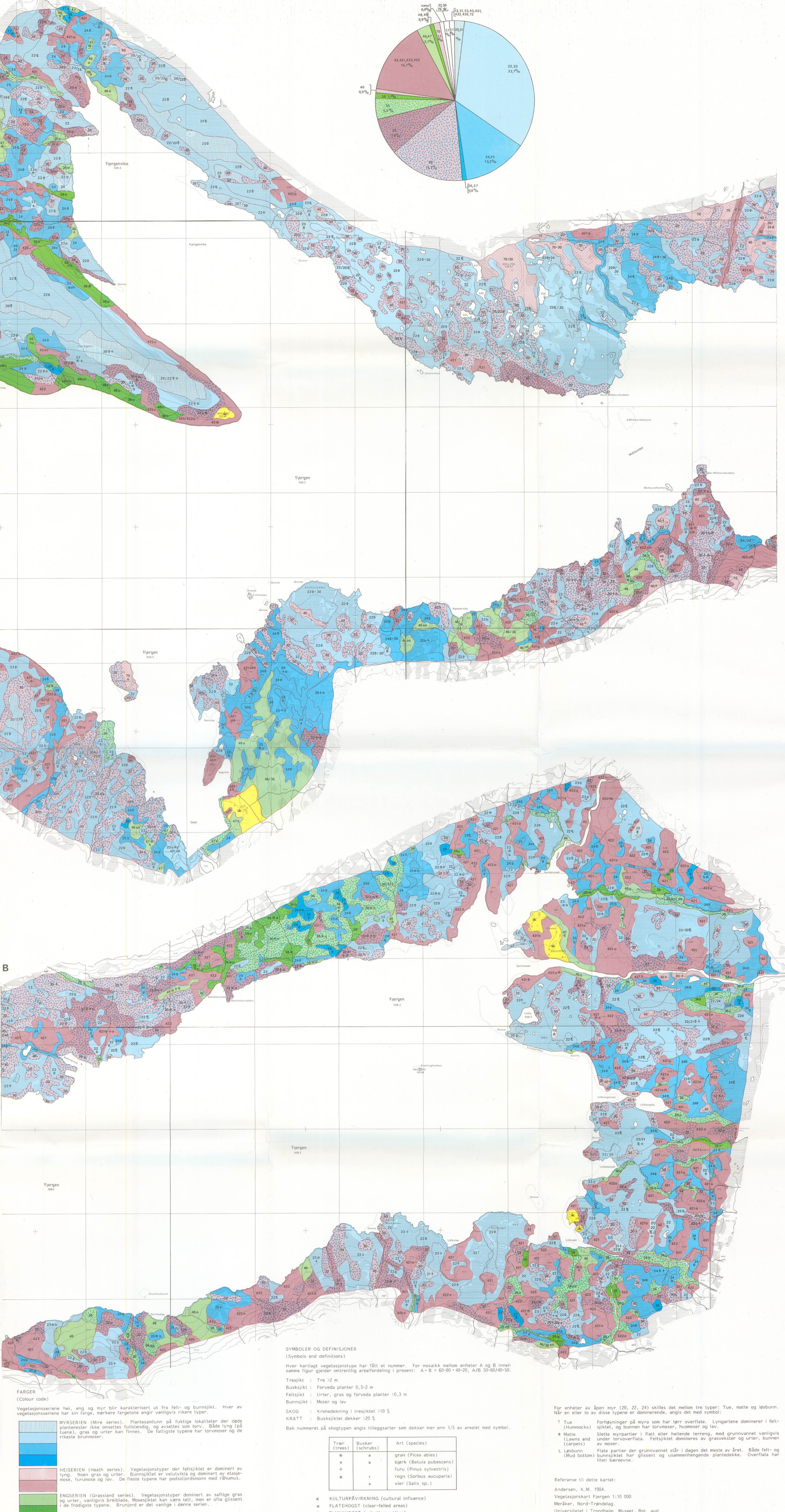
70. RØSSLYNG-FUKTHEI (Damp Calluna heath). Spredte trær og busker av gran, bjerk og rogn kan finnes. Fellsjiktet er flekkvis kraftig, og lyngarter dominerer. Røsslyng og kreking er vanligst, hyppige fuktarter er mølle, torvull og dusksull. Bunnsjiktet med mest gråmose, furumose, torvmose og reinlav. Jordsonnet er torvaktig råhumus, skiden særlig tykt. Felt med berg i dagen er vanlige.

72. BLÅBÆR-MOLFEIKTHEI (Damp Vaccinium myrtillus heath). Frodigere fuktig enn enhet 70, med tykkere jordsonn. Busker av gran, bjerk og rogn kan finnes. Felt- og bunnsjiktet er ofte som i enhet 32, dominert av blåbær og molfe. Mange lyngarter er vanlig. Bunnen har torvmose og husmose. Vegetasjonstypen er ikke vanlig i kartleggingsområdet, og finnes ofte bare over små arealer som ikke er utligurt.

76. LÅGURT-FUKTENG (Damp meadow with low herbs). Tresjikt mangler, eller spredte bjerk, gran og rogn finnes. Bunnsjiktet er flekkvis lite og kraftig. Vegetasjonen er artfattig og frodig med mye gras og urter. Felt- og bunnsjiktet har gjerne de samme arter som enhet 36 og 45. Vanligst er drag gjennom skoger, ved bekker og elver, over arealer som er for små til å utligurtes på kartet. Utligurte større arealer enn kartet viser.

KULTURBETINGA VEGETASJON (Anthropogenic vegetation)

* SETERVOLL (Summer farm (alm) meadows). Åpne voller med tett fellsjikt dominert av grasarter. Brukes lite, og gror etter hvert til med forvete planter, især bjerk. Tette kratt og ungrus er vanlig på høye kantene.

SYMBOLER OG DEFINISJONER (Symbols and definitions)

Hver kartlagt vegetasjonstype har fått et nummer. For mosaikk mellom enheter A og B innen samme figur gjelder omtrentlig arealfordeling i prosent: A · B = 60-80 · 40-20, A/B 50-60/40-50.

Tresjikt : Tre >2 m
 Busksjikt : Forvete planter 0,3-2 m
 Fellsjikt : Urter, gras og forvete planter <0,3 m
 Bunnsjikt : Moser og lav

SKOG : kronedekning i tresjiktet >10 %
 KRATT : Busksjiktet dekker >20 %

Bak nummeret på skogtypen angis tilleggsslag som dekker mer enn 1/5 av arealet med symbol.

Trær (trees)	Busker (scrubs)	Art (species)
*	a	gran (Picea abies)
+	b	bjerk (Betula pubescens)
o	f	furu (Pinus sylvestris)
R	r	rogn (Sorbus aucuparia)
	s	vier (Salix sp.)

K KULTURPÅVIRKNING (Cultural influence)
 FLATHEGGT (clear-felled areas)
 PLUKKHOGST (selective cutting)

For enheter av åpen myr (20, 22, 24) skilles det mellom tre typer: Tue, matte og løsbunn. Når en eller to av disse typene er dominerende, angis det med symbol:

T Tue Forhøyninger på myra som har tær overflate. Lyngartene dominerer i fellsjiktet, og bunnen har torvmose, husmose og lav.
 M Matte Slette myrpartier i flatt eller hellingende terreng, med grunnvann vanligvis under torvoverflata. Fellsjiktet domineres av grasvekster og urter, bunnen av moser.
 L Løsbunn Flate partier der grunnvannet står i dagen det meste av året. Både felt- og bunnsjiktet har glissent og usammenhengende partidekke. Overflata har liten bæreevne.

Referanse til dette kartet:
 Andersen, K.M. 1984. Vegetasjonskart Fjergen 1:10 000. Meråker, Nord-Trøndelag. Universitetet i Trondheim. Museet, Bot. avd.